

MOJA PARAFIA

Nr 253
05/12/99

II NIEDZIELA ADWENTU • ROK B

Ewangelia: Mk 1, 1-8

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotowuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki! Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia.

Droga dla Pana

Adwentowe czytania ukazują nam postać Jana Chrzciciela przygotowującego drogę Panu. Podobnie jak wielu proroków, tak i on wzywał do pokuty, do nawrócenia. Wyjaśniał, na czym polega prostowanie ścieżek, tak nieraz krętego i wyboistego życia. Nauczał: „Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, kto nie ma; a kto ma żywność niech tak samo czyni” (Łk 3, 11).

Czyż w naszym dzisiejszym życiu, kiedy przechodzimy trudny okres naprawy Rzeczpospolitej, czyż wołanie Jana Chrzciciela może przebrzmieć bez echa? Czy daremnie ma się ono rozlegać na pustkowiu obojętności? Kręte ścieżki załatwiania po znajomości muszą być wyprostowane! Wyboiste drogi bezskutecznego chodzenia po urzędach, sądach muszą być skrócone! Wy-

niosłe góry ludzi uprzywilejowanych ze względu na jakąkolwiek przynależność partyjną, zawodową, społeczną muszą być wyrównane. Doliny ludzi prześladowanych, pogardzanych, skrzywdzonych muszą być wypełnione sprawiedliwością. Ustami poprzednika Pańskiego wołają do nas zziębnięci, dzieci niedokarmione, zniechęceni starcy, samotni chorzy, bezrobotni, niesprawiedliwie potraktowani.

Przyjacielu! Kiedy skończy się adwent naszego życia i staniemy wobec majestatu Syna Człowieczego, wtenczas On przypomni nam: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40).

ks. Ireneusz

Czy wiesz, że...

Cnota. Sprawność moralna, czyli stała dyspozycja do czynienia dobra. Kto osiągnął taką sprawność, ten jest zawsze gotowy dobrze postępować i chce tak właśnie postępować, samo zaś czynienie dobra staje się łatwe i spontaniczne, nie wymaga większego wysiłku i przynosi radość. Do takiej sprawności moralnej dochodzi się jednak stopniowo, krok po kroku, poprzez spełnianie dobrych uczynków w sposób systematyczny, a nie od przypadku do przypadku. Cnota jest dziełem samowychowania, kształcenia charakteru i wyboru autentycznych wartości. Etyka chrześcijańska dzieli cnoty na naturalne (przyrodzone) i nadprzyrodzone (teologiczne), jeśli nastawione są na samego Boga. Cnoty naturalne (zdobyte przez człowieka siłami naturalnymi), zwane też cnotami nabytymi, to cztery cnoty główne (kardynalne): roztropność (umiejętność odróżniania dobra od zła, świadomy i odpowiedzialny stosunek do własnych czynów), sprawiedliwość (liczenie się z innymi ludźmi, oddanie im tego, do czego mają prawo), umiarkowanie (umiarkowanie w dążeniu do przyjemności zmysłowych, panowanie nad sobą), męstwo (opanowanie lęku i strachu w obliczu trudnych sytuacji życiowych). Cnoty nadprzyrodzone, które są darem Boga, a nie rezultatem osobistych i naturalnych wysiłków człowieka, to wiara, nadzieja i miłość.

On to potrafi

Łokciami przepycha się do przodu. Jego jedyne życzenie „Ja! Być pierwszym!”. Zupełnie inaczej Jan Chrzciciel. Nie pragnął chrobliwie błyszczeć, skromnie wskazywał na Jezusa i wołał: „On!”

W złudnym świetle nauk życia
– gwiazda nadziei.

Znaki Wielkiego Jubileuszu

„Okres jubileuszowy pozwala nam poznać język wymownych znaków, jakimi posługuje się Boża pedagogia, aby nakłonić człowieka do nawrócenia i pokuty, które są początkiem i drogą jego odnowy oraz warunkiem odzyskania tego, czego o własnych siłach nie mógłby zdobyć: przyjaźni Boga, Jego łaski i życia nadprzyrodzonego, tego życia, które jako jedyne może zaspokoić najgłębsze pragnienia ludzkiego serca”.

Drzwi Święte

1. Z nauczania Ojca Świętego:

„Symbolizują one przejście z grzechu do łaski, do jakiego powołany jest każdy chrześcijanin. Jezus powiedział „Ja jestem bramą” (J 10, 7), aby ukazać, że nikt nie może mieć dostępu do Ojca inaczej, jak tylko przez Niego. Fakt, że Jezus tak określa samego siebie, potwierdza, iż jest On jedynym Zbawicielem posłanym przez Ojca. Istnieje tylko jedna brama, która pozwala wejść do życia w komunii z Bogiem: jest nią Jezus, jedyna i ostateczna droga zbawienia. Tylko do Niego można odnieść w pełni słowa Psalmisty: «Oto jest brama Pana, przez nią wejdą sprawiedliwi» (Ps 118, 20)”.

2. Z przestania Ojca Świętego do roszaków:

„W duchu po raz trzeci przechodzę z Wami przez Bramę Tysiąclecia, ufając Bogu, że pozwoli nam już wkrótce przekroczyć ten próg czasu, który wyznacza dwadzieścia wieków od przyjścia na świat Syna Bożego. Przed dwoma laty zachęcałem was: «Nie lękajcie się iść w przyszłość przez Bramę, którą jest Chrystus. Bądźcie wytrwali. Nie wystarczy przekroczyć próg, trzeba iść w głąb».

Rok temu zapewniałem: «Na drodze, którą jest Chrystus, nie jesteście nigdy sami, jest z Wami Duch Święty, Poczyszyciel». Dziś pragnę Wam powiedzieć: Podnie-

ście głowy i zobaczcie cel waszej drogi. Jeśli idziecie z Chrystusem, jeśli przewodzi Wam Duch Święty, to nie może być innego celu, jak dom Ojca, który jest w Niebie, Tego celu nie można stracić z oczu. Tu już nie chodzi tylko o przyszłe tysiąclecie. Nie chodzi o ten czas, który przemija. Tu chodzi o wieczność. Podnieście głowy. Nie lękajcie się patrzeć w wieczność. Tam czeka Ojciec, Bóg, który jest miłością. Miejcie odwagę! Niech wszelki lęk znajdzie ukojenie u tego, do którego wołamy „Abba Ojcze!”

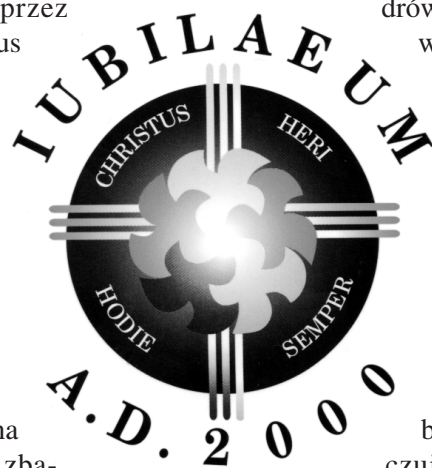
Pielgrzymka do miejsc świętych

1. Z nauczania Ojca Świętego:

Znak pielgrzymki

„Wśród znaków należy wymienić przede wszystkim pielgrzymkę. Znak ten uświadamia nam kondycję człowieka, którego życie często opisuje się jako wędrówkę. Pielgrzymka była zawsze ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan, przybierając w kolejnych epokach różne formy kulturowe. Jest symbolem indywidualnej wędrówki człowieka wierzącego śladami Odkupiciela: jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości, wyraża nieustanną czujność człowieka wobec własnej ułomności i przygotowuje go wewnątrz do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej «do człowieka doskonałego, do miary wielkości według pełni Chrystusa» (Ef 4, 13)”.

Pielgrzymowanie w duchu modlitwy „Przejście w duchu modlitwy z Jednego miejsca czy miasta do drugiego, poprzez przestrzeń w szczególny sposób naznaczoną Bożym działaniem, nie tylko pozwala nam przeżywać nasze życie jako wędrówkę, ale ukazuje nam plastyczny obraz Boga, który poprzedza nas i idzie przed nami, który sam podjął wędrówkę drogami człowieka i nie spogląda na nas z wysoka, ale stał się naszym towarzyszem drogi”.

Święte Znaki

Sakrament chorych

Kościół wierzy i wyznaje, że wśród siedmiu sakramentów istnieje jeden specjalny przeznaczony do umocnienia osób dotkniętych chorobą – namaszczenie chorych:

Święte namaszczenie chorych zostało ustanowione przez Pana naszego Jezusa Chrystusa jako prawdziwy i właściwy sakrament Nowego Testamentu, o którym wspomina św. Marek, lecz poleca go wiernym i ogłasza Jakub Apostołem i bratem Pana.

W tradycji liturgicznej na Wschodzie i na Zachodzie mamy już od czasów starożytnych świadectwa o namaszczeniu chorych poświę-

conym olejem. W ciągu wieków namaszczenie chorych było coraz częściej udzielane wyłącznie umierającym. Z tego powodu otrzymało ono nazwę „ostatniego namaszczenia”. Pomimo tej ewolucji Kościół w liturgii nigdy nie przestawał prosić Pana, by chory odzyskał zdrowie, jeśli to służyłoby jego zbawieniu.

Konstytucja apostolska Sacram unktionem infirmorum z 30 listopada 1972 roku zgodnie ze wskazaniem Soboru Watykańskiego II ustaliła, że w obrządku rzymskim będą od tamtego czasu obowiązywały następujące zasady:

Sakramentu chorych udziela się chorym, namaszczać ich na czole i dłoniach olejem z oliwek lub stosownie do okoliczności innym olejem roślinnym, należycie poświęconym, wymawiając tylko jeden raz następujące słowa: „Przez te święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie”.

Katechizm Kościoła Katolickiego

Pełna łaski

Aby dobrze zrozumieć dogmat Niepokalanego Poczęcia Maryi zatwierdzonego przez Ojca Świętego Piusa IX w 1854 roku, musimy choć na chwilę zatrzymać się przy omówieniu grzechu pierworodnego, który z pierwszych rodziców w raju przeszedł na wszystkich ludzi. Przez nieposłuszeństwo i grzech Adama i Ewy runął w gruzy wspaniały gmach rajskiego życia. Człowiek utracił łaskę uświęcającą, przyjaźń z Bogiem, został pozbawiony wspaniałych darów nadprzyrodzonych, rozum jego został przyćmiony, wola stała się bardziej skłonna do złego niż do dobrego. Poprzez grzech pierworodny człowiek stał się zwykłym śmiertelnikiem, podlega prawu cierpienia, chorobom i doznaje ciężkiej pracy, nieustannie popadając w jarzmo niewoli Szatana. Od grzechu pierwszych rodziców została uchroniona Najświętsza Maryja Panna. Już od początku swego życia była wolna od ciężkiego grzechu

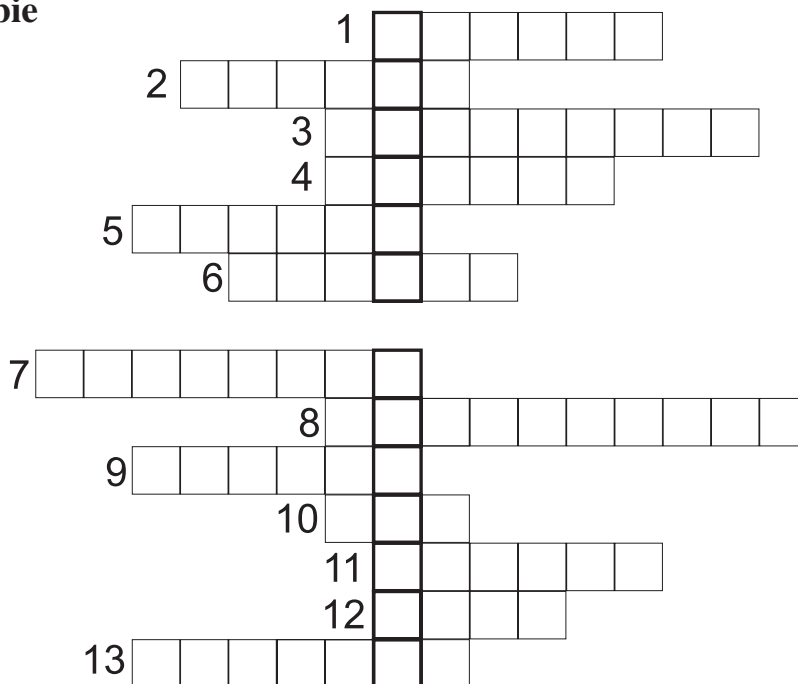
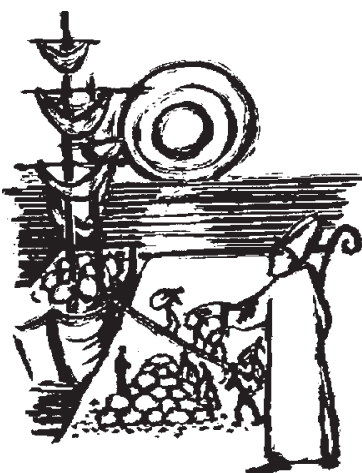
pierworodnego z którym rodzą się wszyscy ludzie. Niepokalaną pozostawała przed, w czasie narodzenia i po narodzeniu Jezusa. Najmniejszy pyłek grzechu osobistego nigdy nie skałał jej duszy. Ze wszystkich niewiast na ziemi tylko jej jedynej został przyznany przez Boga ten niezwykły przywilej. Dlatego jest najświętsza, Święta nad świętymi, świętsza od aniołów, Królowa Dziewic. Nawet najlżejszy cień grzechu w duszy Matki Bożej byłby ubliżeniem dla Boga, jej syna. Archanioł Gabriel nazwał Ją „łaski pełną” co wyklucza jakąkolwiek niedoskonałość. Ta nauka dana przez samego Stwórcę zobowiązuje nas, aby usilnie i stale w nią wierzyć. Na potwierdzenie tej prawdy Matka Boża w Lourdes podczas rozmowy z Bernadetą, gdy pasterka pytała: „Jakie jest twoje imię Pani?” Odpowiada: „Ja jestem Niepokalane Poczęcie”.

opr. Monika Grzesiak

Św. Mikołaj - dzieciom

Św. Mikołaj pomaga w potrzebie

Z postacią św. Mikołaja, który w IV w. był biskupem w Myrze (w dzisiejszej Turcji), wiąże się wiele legend. Następujący epizod sprawił, że i piekarze uważają go za swego patrona. Pewnego dnia statek płynący ze zbożem do Konstantynopola przybił do Myry, której mieszkańcy od jakiegoś czasu cierpieli straszny głód. Biskup Mikołaj udał się zaraz do kapitana i poprosił go o worek zboża. Ale ten odmówił. Święty jednak nie odszedł z niczym, bo prosił dalej i w końcu dostał kilka worków. Gdy statek dopłynął do Konstantynopola, okazało się, że nie brakuje ani jednego worka, a mieszkańcom Myry wystarczyło tych kilka podarowanych worków zboża na dwa lata.

1. Płonący symbol Chrystusa
2. Np.: dąb, buk, wierzba
3. Kolor nieba
4. Do malowania
5. Czas oczekiwania na narodzenie Pana Jezusa
6. Matka Jezusa

7. Miejsce narodzenia Pana Jezusa
8. Służy do Mszy św.
9. Jeden z dni tygodnia
10. W nim mieszkasz
11. Jeden z ewangelistów
12. ... Jasnogórski
13. Ulubiony czas każdego ucznia

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 16.00 w małym kościele Msza Św. w intencji Rodzin.
2. O godz. 17.00 – Nabożeństwo Adwentowe połączone z nabożeństwem ku czci Miłosierdzia Bożego. Po nabożeństwie zmiana tajemnic dla Kótek Żywego Różańca.
3. W środę, 8 grudnia Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Msze Św. będą o godz.: 6.00, 8.00, 9.30, 16.30 i 18.00. Dzieci zapraszamy na Mszę Św. o godz. 16.30, młodzież o godz. 18.00. Ofiary złożone na tacę w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP i w przyszłą niedzielę do puszek przed kościołem zostaną przeznaczone dla biednych z okazji Świąt Bożego Narodzenia.
4. Dzieci klas II i ich rodziców zapraszamy na Mszę św. z poświęceniem medaliaków w środę o godz. 16.30.
5. W środę w Wadowicach na Kopcu uroczyste przyjęcie do nowicjatu nowych kandydatów do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego Księży Pallotynów. Dziękując Bogu za 25-ciu powołanych do kapłaństwa módlmy się o nowe powołania kapłańskie i zakonne, „bo żniwo wielkie, ale robotników mało”.
6. W środę po Mszy Św. o godz. 18.00 w małym kościele odbędzie się spotkanie Odnowy w Duchu Świętym.
7. Młodzież klas VIII Szkoły Podstawowej Nr 9 i ich rodziców zapraszamy na Mszę św. w czwartek, 9 grudnia o godz. 16.30 do małego kościoła.
8. W piątek, 10 grudnia, adoracja Najświętszego Sakramentu w małym kościele od godz. 15.00 - Godziny Miłosierdzia, do wieczornej Mszy św. z dyżurem w konfesjonale. Adoracji po Mszy św. wieczornej nie będzie.
9. W przyszłą niedzielę, 12 grudnia o godz. 16.00 Msza św. dla dzieci klas II i ich rodziców.
10. Chrzty na święta można zgłaszać od 13 do 18 grudnia. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka i zaświadczenia chrzestnych, że mogą być chrzestnymi.
11. W księgarni i w zakrystii są do nabycia świec wigilijne „Caritas”.
12. Dziś Komitet Budowy przyjmuje indywidualne ofiary na dalsze prace przy kościele.

4 XII – Wspomnienie Świętej Barbary

Wśród świętych czczonych na Wschodzie i na Zachodzie św. Barbara jest postacią, wokół której powstało tyle legend, że właściwie nie mamy o niej żadnych pewnych wiadomości. To tylko pewne, że czczono ją już w VII wieku. Natomiast opowieść, której powstanie specjaliści datują na ten mniej więcej czas, a która napisana była może raczej dla

rozrywki aniżeli w celu wzbudzenia kultu, pozbawiona jest jakiegokolwiek historycznej wartości. Barbara była w tej opowieści córką bogatego poganina Dioskora, który zamykał ją w wieży. Kiedy przekonał się, iż mimo to przyjęła wiarę i chrzest, sam pozbawił ją życia, za co z kolei ukarany został nagłą śmiercią od pioruna.

Popularność swą kult Świętej zawdzięcza przeświadczeniu, że Barbara jest patronką dobrej śmierci; że chroni od śmierci nagłej: kto jej wzywa, nie umrze bez świętych sakramentów. To przeświadczenie sprawiło z kolei, że za swą patronkę obrali ją artylerzyści, minerzy, załogi forteczne, strażacy, marynarze i górnicy, a także murarze, architekci, ludwisarze, kowale i więźniowie. Czczona w całym chrześcijańskim świecie, a szczególnie we Flandrii, Nadrenii, Austrii, Czechach, na Pomorzu i Śląsku, dziś przede wszystkim wspominana jest w zagłębiach górniczych.

W tradycyjnej polskiej kulturze ośrodków górniczych jest to święto tej grupy zawodowej. Obchodzona jest tzw. Barbórka – poczęstunek i zabawa dla górników, podczas której rozdawane są też odznaczenia i stopnie górnicze. Kulminacyjnym punktem jest zwyczaj tzw. „skok przez skórę”, będący rodzajem pasowania na górnika.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Dominika Agnieszka Molenda
Weronika Teresa Górecka
Patryk Dawid Tarka

Odeszli do Pana:

Henryk Wiesław Domagalski – l. 62
Wieńczysław Józef Jaśkiewicz – l. 67

ŻYCZENIA

W 80. rocznicę urodzin Zofii,
w 70. rocznicę urodzin Marianny,
w 18. rocznicę urodzin Pawła,
w 18. rocznicę urodzin Anny,
w 18. rocznicę urodzin Daniela,
w 17. rocznicę urodzin Anety,
w 13. rocznicę urodzin Natalii,
w 10. rocznicę urodzin Marty
błogosławieństwa Bożego
i opieki Najświętszej Maryi
Panny życzy

Redakcja

Kochane Dzieci!

Niech każdy dzień Adwentu stanie się Twoim prezentem dla Małego Pana Jezusa! Jeżeli uczestniczyłeś tego dnia w Roratach to pokoloruj gwiazdkę na żółto. Jeżeli dodatkowo udało Ci się zrobić coś dobrego wpisz swój dobry uczynek obok gwiazdki. Gdy minie czas Adwentu przyslij na adres Redakcji swój kalendarzyk. Ciekawe ile gwiazdek ofiarujesz Jezusowi w tym roku.

6 grudzień	
7 grudzień	
8 grudzień	
9 grudzień	
10 grudzień	

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72